

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas III. Ab anno Christi 1220. ad 1230.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

bus. Sic nimirum solet locupletissimus
oeconomus Deus suis in se confidentibus
providere.

✽(1220.)✽ Robertus Petri Imperato-
ris Constantinopolitani filius è Galliâ redi-
ens Imperator Orientalis coronatur, & Fri-
dericus III. Romanorum Rex in æde S. Pe-
tri inungitur ab Honorio X. & simul Cru-
cem contra Saracenos suscipit. Inaugura-
tus quoque est Henricus Rex Anglorum.

Cumani Hungaris vicini ad Christum
convertuntur.

Bononiæ celebratur Capitulum Genera-
le primum Dominicanorum.

DE CAS III.

✽ Ab anno Christi 1220. ad 1230. ✽

1221. **O**Rto diffidio inter Christianos in
Oriente Pelagius Legatus expe-
ditionem suscipit in Ægyptum, reclamante
Joanne Rege Hierosolymitano, progressi
sunt eorum septuaginta millia adversus
Memphim seu Cayrum, Sultanus autem
eos ludificavit, donec Nilus exundaret,
tunc enim fractis aggeribus in eos fluvium
immisit, & ad turpissimas condiciones com-
pulsit, ad reddendam etiam Damiatam.

H 4

Hic

His auditis Pontifex Fridericum II. Imperatorem (qui, dum coronaretur, hanc expeditionem voverat) ad succurrendum Christianis in Oriente adhortatur, is autem tergiversatus tam parum Christianis iuvat, ut potius Catholicos Episcopos Apulia vexet, quare ab Honorio excommunicatur.

S. Dominicus ad cœlos evolat; & eodem anno nascuntur S. Aquinas, & S. Bonaventura, duo Ecclesiæ magni Doctores.

✽(1222.)✽ Moritur Theodorus Lascaris qui Imperii Græci titulum gerebat in Asia minore, ei que succedit Joannes Ducas gener ejus cognomento Batazes.

Fridericus Imperator nihil non moliens contra Pontificem Honorium, in primis Aquisgrani filium suum Henricum novem annorum Regem Romanorum Aquisgrani coronat. Deinde adversus Pontificem venit cum exercitu in Italiam; reconciliatur autem à Joanne Brenno Rege Hierosolymorum, qui tunc auxilia contra Saracenos petiturus aderat Pontifici, cui etiam idem Joannes filiam suam Jolantham uxorem dedit cum dote regni Hierosolymitani, unde factum, ut Siciliæ Reges se etiam Hierosolymorum Reges appellent.

Ingens terræ motus Germaniam aliasq;
Provincias, Italiam, Galliam, Cyprum, con-
cussit, cum plurium urbium ruinâ.

Joannes Ducas Græcorum Imperator,
vincit Alexium & Isaacum Principes, qui
Lascaris, socii Joannis, Imperium affecta-
bant, & ad hoc auxilium Roberti Impera-
toris Constantinopolitani implorabant, &
eâque victoriâ Ducas recepit urbes, quas
Latini in Asiâ habebant, auxilio Bulgaro-
rum usus & Turcarum.

Theodorus proditor Petri Imperatoris
occupat Thessalonicam & Thessaliam, &
nonnullas partes Imperii Occidentalis;
item ditiones aliquas Bulgarorum & se Re-
gem inaugurandum curat per Bulgarum,
Archi-Episcopum, ut Latini sic ancipiti
hoste distinerentur.

✽(1222.)✽ Obiit Philippus Rex Fran-
corum, cui successit Ludovicus VIII. pa-
rens S. Ludovici inter Imperatorem & Re-
gem Francorum amicitia simul, & expe-
ditio sancita renovatur, multum laboranti-
bus Joanne Brenno Hierosolymitano Re-
ge, qui unâ cum Magistris Templariorum,
& S. Joannis ad Philippum Francum, &
Henricum Anglum Regem adiit, & mag-
nam pecuniæ vim ab utroque accepit pro
hac expeditione, & Philippus quidem te-
stamen-

stamento reliquerat centum millia librorum Parisiensium Joanni Brennoni Regi totidem Magistro Templariorum, ac totidem etiam Magistro Hospitaliariorum.

S. Clara virgo mirabilis instituit Ordinem Clarissarum sub regula S. Francisci quas aliqui Damianitas vocant, propter Ecclesiam S. Damiani.

✽(1224.)✽ Angli Francorum armis totam Galliam cuius magnam partem prius occuparant à Ludovico VIII. expelluntur. Almaricus quoque filius Simonis Montfortii Regi Ludovico cedit, quicquid patris eius in Gallis, Aquitania & Narbonensi occupaverat, unam cum comitatu Tolosano, quoniam ea se tueri posse desperabat. Et ipse vicissim à Rege creatus est Magister equitum seu stabuli Comes, ut esset à Rege primus, minus quidem potens, sed securus.

S. Franciscus Sacris stigmatibus cœlestibus insignitur.

✽(1225.)✽ S. Engelbertus Archi-Episcopus Coloniensis pro iustitiâ martyrio afficitur.

Fridericus Imperator ductâ Jolanda seu Zolante filiâ Joannis Regis Hierosolymorum in uxorem, ingratus in socerum & Papam, illum regno se abdicare cogit, &

huic

huic illudit, neque ad iter Palæstinæ se accingit. Ob quam causam rursus ab Honorio anathemati subjectus est, nisi definito tempore voto satisfecerit.

Nebulo quidam Campanus, alias eremita, finxit se Balduinum esse Imperatorem alias captum, quem vultu non malè referebat, & sic multis illudit ac Flandriam in ultimam fere perniciem impulit. Tandem detectus illusor suspensus è patibulo spe suâ altius ascendit.

✽(1226.)✽ Ludovicus educit ingentem exercitum contra Albigenses. Avinionem obsidet & captam muris denudat, quia transitum dare renuit. In Franciam rediens moritur, & defuncto succedit S. Ludovicus fere duodennis sub tutela Blancæ matris piissimæ foeminæ ac prudentissimæ.

Moritur S. Franciscus seraphicus Assisii ad S. Mariam de Portiuncula anno ætatis suæ 45.

Gingitz Cham Tartarus cum annis 12. in Perside grassatus esset, moritur, cui Octai filius succedit, qui fratribus suis ingentes exercitus committit, & assignat certas provincias subigendas, unde factum ut qui Moscoviam vastandam accepisset, inde etiam in Poloniam ac demum in Germaniam penetraret. H 6 1227.

✽(1227.)✽ Honorius Papa III. mortur, cum sedisset annis undecim in ejus locum successit est vir doctissimus Hugo Ostiensis Episcopus nepos ex consubrina Innocentii III. dictus Gregorius II.

Fridericus II. Imperator omnibus paratis ad expeditionem sacram adeoque & navi conscensâ eandem fœdissime arripit, 40. millibus cruce signatorum cum eo ad propria redeuntibus. Fœdus cum Sultano tunc pepigisse, quo promissum ei regnum Hierosolymitanum, si nubem hanc belli Saracenis tunc imminentem discuteret. Ideò ab omnibus diris & execrationibus devotus, & simul ab hostibus irrisus.

Obiit in Calabria ex morbo Comes Crucis signatus Ludovicus Landgravius Turingiæ S. Elisabethæ maritus post obitum miraculis clarus, & uxore hac sanctissimè dignissimus.

In Galliâ exoriuntur multæ factiones dum Philippus Bononiæ Comes & Regis Patruus adversus Blancham pro administratore regni se effert, quos motus Blancha prudenter componit Parisinis Regem suum Ludovicum cautè & fortiter protectentibus contra Proceres & Principes infidiatores.

✽(1228.)✽ Fridericus II. Imperator
Grè.

Gregorium Româ expellit, & bona Ecclesie invadit. Cui Pontifex Joannem Hierosolymorum Regem opponit, cujus filiam a se Fridericus repudiaverat, quod eum de stupratâ nepte suâ reprehendisset. Ab eo igitur forti viro & irato sibi Fridericus metuens, relicto cum magnis copiis in Sicilia Rainaldo Duce Spoletino, ut vexaret Ecclesiam, ipse cum parva manu in Orientem navigat.

Italia omnis in duas partes distracta, Guelphorum Pontifici, & Gibellinorum Imperatori faventium. Dicti autem Guelphi à Welphone Bavariæ Duce, olim Pontificis acerrimo tutore: Gibellini vero à loco educationis vel nativitatis Conradi Imperatoris sub Friderico Enobarbo, quæ nomina ante compressa & eliminata hoc tempore renata sunt, cum totius fermè Italiæ pernicie, non tantum urbibus, sed & familiis & domibus in illas factiones distractis & efferatis.

Fridericus ubi in Syriam appulit, cum Sultano turpissimè paciscitur, Jerosolymâ enim ille recepit, sed muris nudatam, & Saraceni Templum Domini & sepulchrum retinuerunt, ut in iis ritus suos prophanos obirent, spoliavit exinde armis Ptolæmaidem, quæ ad Sultatum misit tanquam a-

micum suum, corruptisque triremibus ad
 Palæstinæ tutelam destinatis rixatus est
 cum Patriarcha & Magistris Ordinum, sa-
 lutato nemine, à nullo salutatus, cum dua-
 bus triremibus non tam abiit, quam fuge-
 re terra Sancta, quam suis vestigiis fœdave-
 rat, cum magno opprobrio contemptus
 Christianitatis

In Gallia contra res optimè geritur
 contra Albigenes qui pietate fortitudine
 Reginæ Blancæ & filii S. Ludovici peni-
 tus opprimuntur.

✽(1229.)✽ Lescus Poloniæ Princeps
 per prodicionem interficitur relicto Bole-
 slao Principe puerulo & regni hærede.

Robertus Imperator Constantinopoli-
 tanus Româ rediens moritur. Cui Bal-
 duinus II. ejusdem filius successit, qui cum
 puer adhuc esset, administratorem regni
 accepit Joannem Brennensem, cujus etiam
 gener postmodum effectus est, nuptum
 Martha filia ejus pulcherrimâ Virgine.
 Brenno tamen noluit Augustus sed Cæsar
 tantum appellari, quamvis jam duorum
 Imperatorum socer, Occidentis, & Ori-
 entis. Cæterum mirum est quam Græco-
 rum Imperium circa hæc tempora fraudi-
 bus fuerit distractum, & fraudibus in Prin-
 cipatus & regna diversa coalnerit. Ne-
 que

que enim Græci aliter suæ consulunt ignavia, quam fraudibus.

Gregorius Pontifex ab omnibus Principibus postulat auxilia contra Fridericum Apostatam, sed tumultibus occupabantur Septentrionales. Nec erant quieti Hispanienses. Tum nihilominus Jacobus Rex Arragoniæ Mauris eripuit Baleares insulas, capto earum Rege cum filio, qui Christianus factus est.

✽(1230.)✽ Fridericus Imperator pacem impetrat à Pontifice, & anathemate solvitur. Neque tamen factus facilitate Pontificis modestior, multum negotii successit Templariis & Hospitalariis, iterum anathemate feriendus, nisi Pontificis humanitas Imperatoris ferociæ prævaluisset.

Prussi Poloniam infestantes per Teutonicos Equites reprimuntur.

Alphonfus Rex Legionis cum filio Ferdinando Castellæ Rege Mauros ingenti prælio vincit.

DE CAS IV.

✽ Ab anno 1230. ad annum 1240. ✽

1231 **O**biêrunt hoc anno S. Antonius Patavinus, & S. Elisabetha Hungariæ Regina. Ex-